

JAK UŁATWIĆ PIERWSZOKLASISTOM ROZPOCZĘCIE NAUKI W NOWEJ SZKOLE?

WSKAZÓWKI DLA RODZICÓW

Rozpoczęcie nauki szkolnej to nowy etap w życiu dziecka i bardzo duży stres. Dziecko w wieku przedszkolnym jest bez troski, rodzice są jego bezpiecznym zapleczem. Idąc do pierwszej klasy, nie wie, że obowiązki ucznia oznaczają trochę wyrzeczeń i narzucają określony schemat dnia, do którego niekiedy trudno się przystosować.

O CZYM POWINIEN PAMIĘTAĆ RODZIC/OPIEKUN PIERWSZOKLASISTY?

1. Dziecko w wieku siedmiu lat chce się jeszcze bawić, lekcja może mu się wydać zbyt długa. Będzie się starało uprzyjemnić sobie czas według własnych pomysłów.
2. Dziecko dopiero się uczy chcieć tego, czego pragnie jego nauczyciel. Nie zawsze będzie przyjmowało i realizowało polecenia nauczyciela, czy rodziców.
3. Dziecko nadaje sens i znaczenie sytuacjom zgodnie z własnym punktem widzenia, ocenia według korzyści. Jeśli zabierze komuś kredki i dzięki temu skończy swój rysunek, uzna, że jest to właściwe zachowanie.
4. Dziecko nie potrafi się jeszcze uczyć, nie umie dobrze rozdzielić czasu przeznaczonego na naukę i na zabawę.
5. Pragnie nawiązywać nowe relacje koleżeńskie i przyjaźnie, ale nie zawsze wie, jak to zrobić.
6. Chce być najlepsze i podziwiane. Może być bardzo zazdrosne o pochwały kierowane do kolegów i może wyrażać swoje niezadowolenie nawet agresją.
7. Dziecko rozumuje według wyniesionego z domu schematu, powiela reakcje rodziców, sposób ich wyrażania się. Ocenia nauczyciela według tego, co słyszy w domu.

JAK MOŻNA DZIECKU POMÓC SZYBCIEJ ZAAKLIMATYZOWAĆ SIĘ W SZKOLE?

1. Rodzicu, porozmawiaj z dzieckiem przed rozpoczęciem nauki w szkole. Nie strasz go szkołą, ocenami, innymi dziećmi. Powiedz, że różnorodność uczniów, ich zachowań, może być ciekawym doświadczeniem.
2. Posługuj się językiem zrozumiałym dla dziecka. Używaj znanych mu pojęć.
3. Opowiedz jakąś ciekawą historię pierwszoklasisty (dziecka znajomych lub kogoś z rodziny). Niech ta opowieść będzie pełna humoru i pokaże, że w szkole może być wesoło.
4. Powiedz też o obowiązkach ucznia, które można przedstawić jako dorastanie do samodzielności i bycia bardziej dorosłym.
5. Po każdym dniu nauki zapytaj, co uczniowie robili na lekcjach, czego się nauczyli, wyrażaj uznanie, że dziecko poradziło sobie z zadaniami. Możesz opowiedzieć, jak było za Twoich czasów.
6. Nie zapominaj pytać o szkołę każdego dnia! Dziecko, które widzi zainteresowanie rodziców, chętniej wypełnia swoje obowiązki.
7. Nie bagatelizuj skarg dziecka. Wyjaśnij sytuację, pomóż znaleźć dobre rozwiązanie konfliktów lub innych problemów. Problemy, które dorosłym wydają się małe, mogą być wielkie w oczach dziecka.
8. Nie obarczaj winą za niepowodzenie własnego dziecka ani innych dzieci. Staraj się rozstrzygnąć problem bez oceny osób.
9. Bądź w częstym kontakcie z nauczycielem. On widzi dziecko w codziennej rzeczywistości szkolnej i może udzielić Ci wielu cennych wskazówek.
10. Nie ukrywaj przed nauczycielem informacji o dziecku istotnych dla nauczania i wychowania. Nauczyciel może wesprzeć rozwój dziecka.

11. Problemy, które szczególnie Cię niepokoją, konsultuj ze specjalistami (psychologiem, pedagogiem, wychowawcą).

RODZICU, WYRAŻAJ RADOŚĆ Z DROBNYCH SUKCESÓW SWOJEGO DZIECKA. CHWAŁ JE ZA TO, CO ZROBIŁO DOBRZE. POCHWAŁA (POPARTA FAKTAMI) WZMOCNI MOTYWACJĘ DO NAUKI I POZWOLI MU LEPIEJ FUNKCJONOWAĆ W SZKOLE.

Jeśli dziecko wie, że może powiedzieć o swoich problemach rodzicom (lękach, samotności, trudności w uczeniu się itp.), będzie czuło się bezpieczniej nawet w sytuacji stresującej, a rodzice na bieżąco będą mogli śledzić poczynania swoich pociech i reagować, gdy zajdzie taka potrzeba.

Pedagodzy szkolni: Anna Gorzawska i Wioleta Krywult